

[Kyed.]

ningsgrundlag, paa hvilket de 30 Mill. Kr. i sin Tid fremkom, vilde Statsbanerne i Renteudgift komme af med $10\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mere, de vilde komme af med $5\frac{3}{4}$ Mill. Kr. mere i Afskrivning, de vilde komme af med 4,3 Mill. Kr. mere i Pension, og de vilde komme af med den halve Million Kroner, som de er blevet fri for at give som Tilskud til Personalets Sygekasse. Det er i alt 21 Mill. Kr., som man regnskabsmaessigt har faaet overført fra Statsbanernes Budget til andre Budgetter. Lægges vi disse 21 Mill. Kr. til de 19 Mill. Kr., som deres driftsmæssige Underskud efter den nuværende Beregningsmaade er, faar vi til Resultat, at De danske Statsbaners Underskud ud fra det tidligere Beregningsgrundlag er ca. 40 Mill. Kr. om Aaret, medens det, for dette Ministerium fik Ansvaret, var 30 Mill. Kr. Der kunde føjes flere Ting til, f. Eks. saadan en lille Ting som, at det er opført paa Finanslovsforslaget, at Statsbanerne skylder Staten 30 Mill. Kr. i Mellemregning, og disse 30 Mill. Kr. opføres kun med en Forrentning paa $2\frac{1}{2}$ pCt., det vil sige kun $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., medens der skulde betales mindst $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mere. Og saadan kan der selvfølgelig findes andre Ting, som ogsaa vil være i Statsbanernes Disfavour, naar man faar det rigtigt gennemgaaet. Det skal jeg imidlertid ganske lade ligge.

Naar jeg fremfører disse Tal, er det, for at Borgerne kan blive klar over, hvad det i Virkeligheden koster at køre med De danske Statsbaner. Det, at Tallene ikke staar paa Statsbanernes Budget, betyder nemlig ikke, at Befolkningen ikke skal betale.

Dernæst vil jeg gerne pege paa, at den nuværende Generaldirektør, som i sin, hvad skal man sige, ugentlige Udtalelse til Bladene kommer ind paa forskellige Ting, i den sidste Uge har været inde paa — jeg tror i en Udtalelse til „Dagens Nyheder“ —, at nu er han ved at faa Bund i Regnskabet, og han slutter sin Udtalelse med, at han drømmer om at faa alt afskrevet. Saadanne Udtalelser kan jo let misforstaas, og jeg gaar ud fra, at Administrationen ikke tilsigter at skabe Misforstaaelse med Hensyn til Statsbanernes virkelige Underskud. Her er jo ikke Tale om at skabe Balance, her er jo ikke Tale om at faa afskrevet, tværtimod, man er gaaet den modsatte Vej, man har afskrevet mindre end tidligere, saa Generaldirektørens Drøm vil selvfølgelig aldrig gaa i Oplydelse. Her er heller ikke Tale om, at man har forbedret Resultaterne, tværtimod, de er blevet forværret.

Paa den anden Side skal jeg ikke un-

derkende, at Statsbanerne har faaet Forbedringer gennemført. Jeg vil i denne Forbindelse sige, at man maa ikke mistyde disse Tal og tro, at naar der nu er større Underskud, saa er det, fordi der er foretaget visse store Nyanskaffelser. Nej, Nyanskaffelserne findes ikke paa Driftsbudgettet, de opføres paa Formuebudgettet. At der er sket store Nyanskaffelser, er noget, som man senere maa betale for. Men, som sagt, der er sket Forbedringer. Man har faaet hurtigere Tog, man har faaet større Bekvemmeligheder, og man har ogsaa faaet, hvad der ikke koster noget, en god Betjening af Publikum. Men det, jeg gerne vil føre frem, er, at man ikke fra Administrationens Side maa give Befolkningen Indtryk af, at man baade kan køre hurtigt og bekvemt og endda køre billigt. Man kan køre hurtigt og bekvemt, men man kører samtidig dyrere og dyrere. Man maa være klar over, at det koster, og at det koster mere og mere, og jeg tror heller ikke, der er nogen Udsigt til, at Underskuddet vil blive nedbragt i de kommende Aar; det vil sikkert snarere blive forøget. Sagen er jo nemlig den, at Statsbanerne efter i disse Aar at have anskaffet en stor Mængde nyt Materiel, nye Vogne, nye Maskiner, nye Spor og alt, hvad dertil hører, og have ombygget Stationer, hvilket alt sammen gaar paa Anlægskapitalen, i de følgende Aar opnaar at faa mindre Vedligeholdelsesudgifter. Det har man jo altid de første Aar efter Nyanskaffelser, men saa kommer der en Tid, hvor Nyanskaffelserne træder ind paa Driftsbudgettet med de almindelige Vedligeholdelsesomkostninger og Fornylesomkostninger, og saa vil Statsbanernes Underskud naturligvis vokse, idet Slitagen er større, Fornyelsen dyrere, og Udskiftningen af Reservedele o. s. v., o. s. v. maa ske oftere, naar man kører hurtigere, end man tidligere har gjort, og det maa Befolkningen gøre sig klart, det maa Administrationen gøre Befolkningen klart, for hvis den ikke gør det, saa lægger den Ansvaret over paa sine Efterfølgere, men den Kritik, der eventuelt skal udøves, maa rettes mod den nuværende Ledelse og ikke mod Efterfølgerne.

I den samme Skrivelse fra Ministeren for offentlige Arbejder omtales Statsbanernes Rutebilregnskaber. Det, man fra Finansudvalgets Side har ønsket, er, saa vidt jeg har forstaaet, en Opgørelse over Rutebilernes Driftsøkonomi, og det faar man ikke gennem Skrivelsen. Skrivelsen oplyser, at Statsbanernes Rutebiltrafik har givet en direkte og indirekte Fortjeneste paa 392 000 Kr., men af dette Beløb er